

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrletna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov
ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le pod-
pisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se po-
šilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja
je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Vštetje kaderskega roka.

Kakšen križev pot hodijo uslužbenci oso-
bito finančne stroke, da bi dosegli vštetje
kaderskega roka v napredovanje in to že po
objavljenju plenarne seje Državnega sveta z
dne 22. decembra 1925, naj bo za vzgled na-
slednji primer:

K. je bil ob prevedbi uvrščen kot sluga
v prvo grupo 6. stopnje s službeno dobo na-
dan 1. septembra 1923 v izmeri 18 let, 1 me-
sec in 25 dni. V tu navedeno dobo se mu je
vštel le čas njegovega civilnega službovanja
kot davčni sluga od 1905 dalje. Ni se mu pa
vračunala njegova kaderska služba, ki je tra-
jala po vojniški ispravi pred vstopom v
državno civilno službo od 5. oktobra 1900 do
12. decembra 1903. K. se proti prevedbi ni
pritožil na Državni svet, osobito tudi zaradi
tega ne, ker iz dekreta o razvrstitvi ni bilo
razvidno, koliko let se mu je štelo v napre-
dovanje.

V razpisu kabineta ministra financ od
21. marca 1924 št. 805 se je ob prevedbi od-
redila uslužbencem le stopnja osnovne plače
in pa skupina, ni pa bilo opredeljeno, koliko
let, mesecev in dni se je posamezniku štelo
v službo.

Tudi odloki o prevedbi, ki jih je finančna
delegacija dostavila uslužbencem finančne
uprave, niso vsebovali drugih podatkov, kot
kategorijo, skupino in stopnjo osnovne plače,
zaradi česar uslužbencem ni bilo mogoče ve-
deti, koliko let se jim je štelo v napredova-
nje in je vsled tega bila pritožba na Državni
svet v roku, odrejenem v zakonu o civilnih
uradnikih, večinoma nemogoča ali vsaj zelo
problematična, saj ji je nedostajalo pritož-
bene podlage. Šele z razpisom kabineta mi-
nistra financ od 19. julija 1924 br. 2820 je bila
službena doba, ki se je ob prevedbi vraču-
nala, natančno fiksirana. Proti temu razpisu
pa pravni lek ali pritožba nikjer ni predvi-
dena. Tudi je Centralna komisija za izvrše-
nje zakona o činovnicah itd. z razpisom od
20. aprila 1924 br. 76.644 (kabinet ministra
finance br. 2117 od 21. junija 1924) podala
mnenje, da se službena doba vedno lahko
popravi administrativnim putem.

Finančna delegacija je podprla prošnjo
na ministrstvo v polnem obsegu in se hkrati
tudi sama sklicevala na mnogobrojne od-
ločbe Državnega sveta, po katerih je bila
priznana vojaška služba, osobito kaderski rok
za časovno napredovanje v zmislu čl. 241
nr. zakona.

In kakšen odgovor je dobil na prošnjo
prizadeti K. in L. M., N. itd.? — »Da se
prošnja za vštetje kaderskega roka v dr-
žavno službo ni mogla vpoštevati, ker se fi-
nančno ministrstvo ne more ponovno baviti
z zadevo, o kateri je bilo svoječasno izdano
rešenje, a proti kateremu se prosilec v
zmislu čl. 228. nr. zakona ni pritožil na Dr-

žavni svet.« Take in enake rešitve so dati-
rane s koncem februarja 1926!

Kaj sedaj? Vprašali smo za svet stro-
kovnjaka in ta nam je svetoval, naj objavimo
sledenče smernice:

1.) Takoj je treba povedati, da gornji K.
ni dobil formalnega rešenja (glasečega
se na njegovo ime, pač pa je bil obveščen z
»administrativno prepisko«, t.j.: prosilec ni
dobil od pristojnega organa formal-
nega rešenja, temveč je bil o rešitvi obve-
ščen od vnesne instance: potom finančne
delegacije, davčnega okrajnega oblastva,
odnosno od davčnega urada). Proti admini-
strativni prepiski je pritožba nemogoča. Pri-
zadeti naj vsled tega pošne novo vlogo
instančnim potom na ministrstvo, s katero
naj zahteva, da se mu pošlje formalno reše-
nje. Tej vlogi naj se priloži vsekako kolek
za 25 Din. Dvomljivo je, če bo dobil prosilec
na to svojo vlogo odgovor ali ne, ker se mi-
nistrstvo sklicuje na pravomočnost pre-
vedbe, ker ni bilo pritožbe. Tudi ni vpraša-
nje glede pravomočnosti upravnih aktov te-
oretično in praktično še rešeno. Vse je od-
visno od Državnega sveta: ali se pridruži
mnenju ministrstva (da je upravni akt pravo-
močen), ali pa bode eventualno postopal v
zmislu 2. odst. čl. 22 zakona o Državnem
svetu in upravnih sodiščih. (Ur. l. 167/60 ex
1922, stran 389, ki ga naj vsakdo pazljivo
prebere!)

2.) Kaj naj pa ukrenejo dotični, ki jim
ministrstvo sploh ne odgovori ali jim vsaj do
sedaj še ni? Tudi ti naj postopajo v zmislu
čl. 22, odst. 2 že citiranega zakona, Ur. list
167/60 ex 1922 ter ponovno zahtevajo (in-
stančnim putem), da jim ministrstvo reši nji-
hove prošnje. Ako v teku treh mesecev od
ponovne vložitve prošnje še ne bi dobili od-
govora, naj se pritožijo (in duplo) na Dr-
žavni svet in to okolnost izrecno navedejo.
Pritožba je kolka prosta. Ako pa bi po tem
času, ko so vložili pritožbo, dobili formalno
rešenje na prošnjo za vštetje, jih opozar-
jamo na čl. 35 uredbe o poslovnem redu pri
Državnem svetu in upravnih sodiščih, Ur. l.
322/97 ex 1922, str. 647. Seveda velja tudi
zanje mutatis mutandis (zmiselno) evajanje
pod 1.) glede »administrativne prepiske« in
glede pravomočnosti upravnih aktov.

3.) Kaj pa tedaj, kadar se ministrstvo
sklicuje na pravomočnost prevedbe, ker ni
bilo proti nje pritožbe in bi se tudi Državni
svet pridružil temu mnenju? Nasvet:

Na podlagi v prevedbi ugotovljene slu-
žbene dobe in na podlagi z dokumenti doka-
zane vojaške službe naj se zahteva pomak-
nitev v odgovarjajočo višjo osnovno plačo
(instančnim putem od ministrstva). Vloga je
v zmislu ur. zakona kolka prosta. V tej svoji
vlogi pa ni treba formalno zahtevati, da se
popravi službena doba. Ker bo moralo mi-
nistrstvo odločiti v tem primeru o popolno-

ma novi zahtevi in se ne bode zamoglo skli-
cevat na pravomočnost prevedbe, velja tudi
za ta primer čl. 22, odst. 2. že citiranega
zakona o Državnem svetu.

4.) Osebe, katerim je Državni svet pri-
znal vojaško službo, a jim ministrstvo noče
izdati novega rešenja in je od časa, odkar
so jim bile vročene razsodbe, minilo že več
kot tri mesece, naj se pritožijo direktno na
Državni svet. Državni svet jim bode poslal
rešenje — namesto ministrstva. Tej pritožbi
in duplo je priložiti v overjenem prepisu vse
potrebne listine (kakor bi prosili za višjo
osnovno plačo!), pred vsem razsodbo Dr-
žavnega sveta samega (seveda v overjenem
prepisu).

5.) Kaj pa naj ukrenejo oni, ki jim je
Državni svet enkrat že zavrnil pritožbo proti
neupoštevanju vojaških let?

Le — ti naj vložijo prošnjo (nekolkovano)
direktno na Državni svet v zmislu čl. 44.
zakona o Državnem svetu, s katero naj pro-
sijo za obnovitev razprave; sklicujejo naj
se predvsem na plenarno odločbo Držav-
nega sveta z dne 22. decembra 1925. (Vide:
»Naš Glas« št. 3 in 7 od letos!)

Poudariti pa moramo izrecno, da ne
prevzamemo za uspeh nasvetovanih akcij
nobene odgovornosti, kajti vse je odvisno
samo od uvidevnosti Državnega sveta, ki bi
po našem mnenju v vseh primerih moralo
razsojati vedno le po namenu in v duhu za-
kona (ratio legis).

Umljivo je, da so ministrstva v zadregi.
Na eni strani ministrstva, vsem na čelu fi-
nančno, ki ne da ključev do blagajne, na
drugi najvišja pravna instanca, ki razsoja v
najkočljivejših sporih ne glede na levo in
desno. In — ali ni vse to zavlačevanje in ko-
lebanje le že nekoliko preveč sumljivo?
Nekaj tiči za vsem tem!

Če povemo, da poteče provizorij urad-
ništva (ne zakona!) s septembrom letos in
da je načrt novega uradniškega zakona, re-
čimo: revizija, novelizacija že na mizi mi-
nistrskega predsedstva in da so v novem, re-
vidiranem zakonu izločene pravice do
všetja vojaških let, potem nam leze koprena
raz oči... —č.

Nov udarec!

Čl. 211. načrta novega finančnega za-
kona za 1926/27 določa, da se ukine veljav-
nost § 123. in poslednjega člena § 137. za-
kona o civilnih uradnikih. To vest javljamo
tako kratko in lapidarno, kakor jo razglša
finančni zakon v treh vrsticah.

Vprašamo: Je Glavni Savez opozorjen
na pretečo nevarnost? Ali ni že prepozno,
ker ni bila javnost opozorjena po poslancih
in po dnevnem časopisu? Rečeno nam je
bilo, da je vlada pristala na resolucijo, ki
zahteva, da se kratkim potom s finančnim
zakonom 1926/27 razveljavijo vse spre-

membe in dopolnitve uradniškega zakona, ki so bile uveljavljene z dvanajstinskimi zakoni. In sedaj ima rešilni finančni zakon sam taka določila! Le prekmalu bomo izpregledali!

Računanje vojnih let!

Dobili smo sledeče vprašanje:

Po zakonu o državnih uslužbencih, Ur. l. 86/23, čl. 137/3, se čas onim, ki so bili med vojno kot državni uslužbenci v vojaški službi, šteje tako, kakor aktivnim častnikom.

Po zbirki voj. zakonov (dr. Ig. Rutar, 1919) čl. 22 a — 3. se računa aktivnim in rezervnim častnikom vsako leto, v katerih je bila vojna, za dve, brez ozira na trajanje vojne v dotičnem letu. Isto velja tudi za podčastnike in redove.

Po zakonu o ustroju vojske, Ur. list 96/23, čl. 118, zadnji odstavek, se štejejo leta, prebita med vojno, za pokojnino dvojno, ne glede na to, koliko časa je trajala vojna v dotičnem letu.

Glasom ces. naredbe z dne 9. junija 1915 d. z. L. 361, v zvezi z naredbo ministrstva za dež. brambo in dogovorno z ostalimi ministrstvi in sporazumu z vojn. ministrstvom z dne 12. decembra 1915 d. z. L. 362, se pa štejejo v pokojnino leta dvojno, če je vojna služba trajala tri mesece v istem kal. letu.

Ali veljajo torej določila o ustroju vojske za vse uslužbence SHS? Ali se dela razlika med »Prečani« in ostalimi uslužbenci?

Gre namreč za primere, kadar se je kak uslužbenec oprostil vojne službe pred potekom treh mesecev, n. pr. februarja ali marca, za katere bi se event. uporabljal avstrijski predpis.

Odgovor: V tem primeru so veljavni za prečane propisi temeljnega zakona z dne 27. decembra 1875, drž. zak. št. 158, ki je bil dopolnjen s cesarsko naredbo z dne 9. junija 1915, drž. zak. št. 361, oziroma z izvršilno naredbo domobranskega ministrstva z dne 10. decembra 1915, drž. zak. št. 362. S to poslednjo naredbo je bilo ukrenjeno, da se smejo temeljna določila zakona iz leta 1875 spremeniti. Zakon o ustroju vojske ni ničesar spremenil na teh, še vedno za prečane veljavnih določilih. Na to vprašanje smo izjemoma odgovorili javno vsled že več došlih sličnih vprašanj.

Robinšak Ivan.

Z Golnika.

»Prokleti....! Strašna je ta beseda. Tako strašna, da se mi je, ko sem jo napisal, roka tresla pod njeno težo. Kaj še le je ta beseda, oblečena v meso, uresničena, izvajana? Groza in strah!

In vendar... In vendar je ta beseda tu,

ona je izrečena, ona je vržena na ljudi, ki so pod njeno pezo zlomljeni, uničeni...

To smo mi vojni invalidi, vojne vdove in sirote.

Mlad, življenja poln sem šel na vojno. Roke so mi stiskali v slovo. Hrabrili so me, in oni, ki veliko veljajo med ljudmi, so pokroviteljski polagali svoje roke na moja ramena.

— Idi junak... Nikdar ne boš pozabljen. — Tako je bilo, ko so potrebovali moje krvi, mojega zdravja, mojega življenja.

Vrnil sem se z rano na prsih, z bolnimi pijuči, izmučen in predčasno ostarel.

Nikogar ni bilo, da bi mi segel v roko! Nikogar, da bi pokroviteljski položil roko na moje rame; nikogar, da bi rekel: »Ne boš pozabljen... Vsak se me je izognil, pogledal postrani, nerad odgovoril, če sem ga vprašal. V očeh vsakega sem čital: Prokleti...

To je del članka, katerega je napisal sotrpin invalid iz Ljubljane v »Invalidu« št. 2 z dne 1. febr. t. l.

Napisal sem te vrste, ker so resnične in ker čutimo to kruto usodo menda vsi, ki nosimo ta nesrečni naslov »invalid«, in ker je takih nesrečnežev tudi med drž. nameščenci oziroma upokojevcem veliko. Res, prokleti smo! Tovarišu dopisniku gornjega članka lahko roko podam in rečem: Trpin, enaka usoda je zadela tudi mene; razloček je samo ta, da je meni krogla predrila nogo, tebi prsa. Pljučna bolezen pa se mi je vselila v prsa, kamor je vsadila vojna kal te bolezni. Izvestni »merodajni« so s svojimi nerazumnimi in pogubnimi odredbami skrbeli, da je pognala ta kal močne korenine....

Ker je moja telesna in fizična moč izčrpana, sem moral iti v predčasni pokoj. Pokojnina je tako majhna, da ni mogoče z njo izhajati. Invalidnine ne dobivam, ker sem baje kot državni nameščenec preskrbljen, za pridobitno delo sem pa kot 80 odstotni invalid nesposoben. Hčerki sta še nepreskrbljeni in rabita podpore od mene.

A to še ni zadosti! Ker iščem zdravja v zdravilišču in imam na domu zaenkrat varuhinjo — ženo mi je vojna živo vzela — se mi hoče stanovanje odjesti, ker ga baje sedaj ne potrebujem.

Umevno je, da moj hišni gospodar deluje na to, da se me vrže iz stanovanja, saj nima od mene nič koristi. Pri kmetskem delu mu ne morem pomagati, od najemnine pa tudi malo dobi, ker mora dati približno dve tretjini davkarji.

Neki hišni gospodar v Laškem mi je rekel ob priliki, ko sem ga vprašal za stanovanje, da rajši prvo nadstropje hiše prevrne v Savinjo, kakor bi ga dal najemnikom, ker nima nič od tega.

Da je pa mera grenkobe polna do vrha, pa skrbijo gotove osebe, da dobiš tudi mo-

raličen udarec. Ne čudim se na pr. mojemu hišnemu gospodarju, ako me dolži raznih nečednih in neresničnih dejanj, ker pač hoče najti vzrok, da me spravi iz stanovanja; preprosto kmet je. Tembolj pa obsojam ljudi med inteligenco, ki meni slabotnemu invalidu brez vsake podlage očitajo pregreho. Zgodilo se je to pred nekaj dnevi v pisarni političnega urada v Laškem, seveda popolnoma neutemeljeno in ker me premalo pozna dotični gospod.

Pripomnim, da je to že četrti primer, in to me boli bolj, kakor telesne hibe. Ali ni to zaničevanje vojnega pooblaščenca? Ali nismo res prokleti?

Občni zbor društva pisarniških uradnikov.

Društvo državnih pisarniških uradnikov za Slovenijo s sedežem v Ljubljani je imelo dne 7. februarja 1926 v hotelu Miklič svoj VIII. redni občni zbor.

Radl zakasnitve mariborskega vlaka je otvoril predsednik Rus zborovanje šele ob 10. uri in je prav pristočno pozdravil vse navzoče, posebno pa tovariše, ki so prihiteli iz dežele, osobito one iz mariborske oblasti in prav posebno pa g. predsednika O. Z. Lillega, ki je počastil zborovanje s svojim obiskom. Nato je predsednik Rus prešel k naslednjim izvajanjem:

Račun starega odbora.

Upravni odbor je bil v preteklem letu v stalnem stiku z organizacijami ostalih državnih nameščenec, osobito pa z pokrajinskim Savezom, t. j. z O. Z. Deloval je neumorno in pazljivo sledil vsem pokretom državnih uslužbencev, zastavil je pri vsaki priliki vse svoje sile za naše interese in v korist članstvu, splošnosti društva in vseh tovarišev. Udeležil se je potom svojih delegatov kongresa Glavnega Saveza dne 19. maja 1925 in društvenega setsanka v Mariboru dne 24. decembra 1925.

Isti je bil pri vsem svojem delu skozi celo leto navezan popolnoma sam nase in ni dobil od članov nobenega predloga in nasveta. Baviti se je moral na svojih številnih sejah celo s tem, kako in na kakšen način naj se izterja od članov dolžna članarina. Moral je pisati in odposiljati opomine in okrožnice, toraj vpotrebiljati dragoceni čas za delo, katero bi pri večji zavednosti in marljivosti članov lahko odpadlo in bi si s tem odbor pridobil časa za razmišljanje in sklepanje o važnejših in koristnejših zadevah. Tovariši! Pri večini drugih društev tega ni, ali pa vsaj ne v taki meri. Skoraj pri vseh se opaža večje zanimanje in delavnost članov. Posebno se pa opazja to pri višjih kategorijah, vidi se, kako pridno se organizirajo in uveljavljajo svoje zahteve pri O. Z. in Glavnemu Savezu. Radi tega tudi pisarniški uradniki ne smemo zaostati in organizaciji in moramo potomo nje zahtevati to, kar nam gre in kar so naši tovariši drugili resorov že dosegli. Dosegli bomo svoje upravičene zahteve le tedaj, ako bomo v svoji organizaciji disciplinirani in v nji vsi do zadnjega organizirani.

Fr. Rojec:

Lastni dom.

Tovariš je na našem občnem zboru pripovedoval, kako ga je vojna zanesla v večje nemško mesto v bivši Avstriji in kako je tam o prvi priliki poiskal stanovskega tovariša. Našel ga je v lastni hišici. Skoro vsi državni nameščenci so imeli v tistem mestu svoje hiše, ki so stale v lepih dolgih vrstah. Poleg vsake hiše je bil večji ali manjši vrtič. Nemški tovariš mu je povedal, kako so se zidale te hiše. On je bil svojo v gotovem številu let že popolnoma plačal in je plačeval mesečno le malo več, kakor bi bil moral plačevati za stanovanje v tuji hiši. Domovi državnih nameščenec so se zidali s pomočjo raznih zadrug in denarnih zavodov pred vojno. Takrat je bilo zidanje poceni. Vsak količkat varčen in podjeten državni uslužbenec si je lahko postavil lastni dom.

Tudi pri nas bi bili lahko državni nameščenci na ta način pred vojno postali gospo-

darji lastnih domov, toda premalo podjetnosti in sloge je bilo med njimi. Razen tega je bilo vedno dovolj stanovanj na razpolago jako poceni. To je tudi močno vplivalo nanje, da si je le malokdo izmed njih pridobil lastni dom. Koliko so v tej svoji brezbriznosti za bodočnost zamudili, to prav spoznavajo in resno obžalujejo šele sedaj v času splošnega pomanjkanja in draženja stanovanj, ki so zanje v novih, tujih hišah še mnogo predraga. Tām se navadno zahteva za srednjeverstno stanovanje stanarina, ki presega dohodke državnega nameščenca. Zato zdaj naši državni nameščenci resno premišlujejo, kako bi prišli do lastnih domov. Ta cilj doseči z lastnimi sredstvi, brez vsake tuje pomoči, jim je pa skoro nemogoče. Njihovi dohodki, posebno v nižjih vrstah, so premajhni in zidanje pri nas je še predrago; na kako tujo podporo pa ne morejo računati. V svrhu samopomoči so si ustanovili svojo stavbeno zadrugo, in tudi druge podobne zadruge jih vabijo v svoje okrilje. Mnogi so se

vpisali v te zadruge in pridno plačujejo vanje pogojene prispevke, ki si jih pritrjujejo od svojih pičlih službenih prejemkov. Toda tudi ta izredna požrtvovalnost za lastni dom jih ne bo privedla do zaželenega cilja. Sami so prešibki s svojimi dohodki in taki ostanejo tudi za naprej. Kdor izmed njih je tako srečen, da ima kak izdaten postranski zaslužek, za tistega bo seveda to podjetje olajšano in lahko upa, da postane v doglednem času neodvisen gospodar lastnega doma.

Kakor tlači pri nas mestno prebivalstvo silna stanovanjska beda, tako jih tlači tudi v drugih večjih mestih naše države in v tujih državah. Ali povsod drugod imajo več smisla za občni blagor, za državo in njene uslužbence, kakor pri nas. Ker je eden prvih pogojev za zadovoljno in srečno življenje vsakega državljanca zdravo in stanu primerno stanovanje, zato povsod z vsemi mogočimi sredstvi pospešujejo zidanje novih hiš. Časopisi so lani poročali, da so se v Pragi na Letni in v Vrbovicih po prevratu dvignila cela pred-

Uspehi.

Lahko rečemo, da je društvo v preteklih letih doseglo nekaj uspehov, tako n. pr. uračunanje vojaških let in službene dobe pisarniških pomočnikov v napredovanje. Lep uspeh je tudi to, da nam višje kategorije, O. Z. in Glavni Savez priznao pravico, da pripadamo po svojem delu tudi mi v drugo kategorijo. Dosegli pa smo tudi ravno v preteklem letu precejšen uspeh tudi v tem, da je bilo po naklonjenosti gg. velikega župana ljubljanske oblasti dr. Baltiča in mariborske oblasti dr. Pirkmajerja lepo število naših članov pa tudi nečlanov pomaknjenih v višje položajne skupine, zakar si dovoljujem obema gg. velikima županoma v imenu občnega zbora izreči najudanejšo zahvalo in ju prositi za nadaljno naklonjenost in pomoč.

Naše delo pa še ni dovršeno, marveč šele začetno; dolžan je vsak uradnik po svojih močeh prispevati za doseg uspehov. Dolžni so pa vsi pisarniški uradniki brez izjeme pristopiti k svoji strokovni organizaciji, jo podpirati in to ne samo s plačevanjem članarine, temveč tudi z nasveti, povzdigo njenega ugleda povsod in vsak čas.

Prosimo, da se nam pripozna čin uradnikov II. kategorije, zato moramo pa tudi pokazati takto z disciplino v organizaciji, kakor s svojim delom v uradu, da smo tega čina tudi vredni.

Ne morem preko tega, da povem ob tej priliki precejšnjemu številu naših izven organizacije stoječih tovarišev, da je od njih jako neokusno, da se ne brigajo za svojo organizacijo, ne plačujejo niti redne članarine, pač pa se okorišajo z uspehi na račun onih, ki žrtvujejo za svojo organizacijo svoj dragoceni čas in pare. Mi vsi vemo, da je vsakemu težko plačevati članarino, vemo pa tudi to, da vsak, ki ima le kolikaj dobre volje, utrpi lahko te pare na mesečni članarini. Od 5 Din mesečne članarine plačuje društvo od vsakega člana po 1 Din na mesec O. Z., po 25 par pa Glavnem Savezu državnih nameščencev v Beogradu. Poleg tega pa še za vsakega člana letno po 1 Din Zvezi duševnih delavcev. Vsi to je mogoče potrebno, da plačuje vsak član redno svojo članarino. Vsakdo ve, da brez denarja ni mogoče ničesar podvzeti. Radi pomanjkanja denarnih sredstev ni bilo mogoče odposlati odposlancev v važnih prilikah na merodajna mesta, kakor so to storile druge boljše disciplinirane organizacije. Da pa nam bo v prihodnji poslovni dobi to mogoče in da bomo lahko vsestransko uveljavili naše zahteve, je potrebno, kar ponovno poudarjam, da plačajo vsi brez izjeme svojo zaostalo članarino, kar store lahko v večjih mesečnih obrokih.

Apeliram še enkrat na vsakega posameznega: podpirajte svojo strokovno organizacijo, agitirajte zanj, vzpodbujajte tudi one naše tovariše, katerim je potreba te naše strokovne organizacije ali neznana ali pa se ji vsled nepoznanja svojih lastnih potreb odtegujejo ter so morebiti vlačeni samo pri kaki krajevni organizaciji ali v kakem drugem potrebnem ali nepotrebnem društvu, kateremu plačujejo članarino.

mestja ličnih novih hiš v usporejenih vrstah. Zgradila je te hiše deloma praška občina, deloma država, in so jih potem prevzeli državni nameščenci proti primernemu večletnemu odplačevanju. Ta izredna stavbena podjetnost v Pragi pa še vedno ni zadostno odpravila pomanjkanja stanovanj. Zato je sklenila »Vinohradska hranilnica«, da zgradi sama še tisoč malih stanovanjskih hišic v Strašnicah. Vsaka hišica bo imela po eno sobo, dve manjši sobi, vse potrebne pritlikline in majhen vrt. Ti domovi so namenjeni onim, ki nimajo takih sredstev, da bi lahko takoj odšteli večji znesek v odplačilo, ampak razpolagajo samo s srednjimi mesečnimi prejemki. Cena hišicam bo povprečno 30.000 Kč. Polovico zneska za vsako hišico nudi hranilnica v obliki posojila, za ostanek pa se mora bodoči lastnik hišice pri hranilnici zavarovati s polico. Amortizacija in obresti bodo znašale na leto okoli 3000 Kč. Ko bo dotičnik izpolnil vse plačilne obveznosti, bo postala hišica njegova last in hranilnica mu bo vrnila polico z njeno polno vrednostjo.

Posnemajoč ta lepi kulturni in socialni vzgled je tudi mestna hranilnica v Zagrebu

Tudi druga društva so potrebna in jih moramo podpirati, toda prva dolžnost vsakega našega tovariša je, da podpre v prvi vrsti svojo strokovno organizacijo tako materijelno kakor moralno. Ko bo sleherni v nji organiziran in na pravi poti storil svojo dolžnost, tedaj smemo pričakovati, da bo tudi organizacija dosegla za članstvo vse, kar mu po zakonu pripada.

Zahvaljujem se ponovno g. predsedniku O. Z. in glavnemu odboru O. Z. za pravilno razumevanje naših teženj. Gospod Lilleg je bil prvi ob priliki naše slabe provedbe, ki je naše težnje temeljito proučil in raztolmačil celemu odboru O. Z., da so naše zahteve po II. kategoriji povsem upravičene.

Po končanih izvajanjih društvenega predsednika se je oglašil k besedi predsednik O. Z. gospod Makso Lilleg, ki je v kratkih besedah očital delovanje O. Z. in Glavn. Saveza v pogledu naših stremiljenj po II. kategoriji. Po njegovih izvajanjih si je naš predlog za prevedbo v II. kategorijo osvojila ne samo O. Z. in Glavni Savez, ampak tudi glavna komisija za izmeno in dopuno čin. zakona pri minist. pravde v Beogradu. Poudarja, da je bila O. Z. vedno najboljši prijatelj pisarniškega uradništva.

Odobrava stremljenje društva po ustanovitvi svoje Zveze in pozivlja navzoče, da ne rušijo društva in ostanejo disciplinirani.

Izvajanja gospoda Lillega so bila sprejeta v največjim navdušenjem.

Poročilo tajnika.

Glasom tajniškega poročila ima društvo 160 rednih, 17 podpornih, 8 ustanovnih in 53 članov pogrebnege sklada. Odborovih sej je bilo 14, en redni občni zbor in dva sestanka izven sedeža društva. Družabnih sestankov ni bilo. Odposlani sta bili 2 deputaciji h gospodu velikemu županu in g. finančnemu delegatu.

Prejelo je društvo 48 dopisov, odposlalo pa 83 dopisov, 14 spomenic in okoli 200 opominov za plačanje članarine ter v smislu sklepa preteklega občnega zbora za leto 1924/25 kakih 100 izvodov »Naš Glas«, katerim so bile priložene položnice z navedbo zneska, katerega prejemnik dolguje društvu.

Pristopilo je k društvu 19 novih članov, izstopilo 15, črtanih pa je bilo v smislu sklepa odbora seje z dne 1. okt. 1925 deset zamudnikov, ki že od početka niso plačali nikake članarine.

Tajnik Mislej čita dalje sklepe, storjene na posameznih odborovih sejah in poudarja ob zaključku svojega poročila razveseljivo dejstvo, da nam je bila dana na kongresu, ki se je vršil v Ljubljani, po svojem pooblaščenem zastopniku g. Lillegu, prilika, pojasniti naše zahteve in z istimi seznaniti tudi tovariše vseh kategorij izven Slovenije. Razveseljivo je tudi to, da se je društvu posrečilo oživitvoriti stike z mariborskimi, celjskimi in drugimi tovariši na deželi. Pozivlja navzoče, da pomorejo društvu izvršiti jednotno kompaktno organizacijo vseh pisarniških uradnikov.

Poročilo tajnika je vzel občni zbor z odobranjem na znanje.

Poročilo blagajnika.

Društvo je imelo v preteklem letu 6936.33 Din dohodkov in 6048.55 izdatkov. Društvena imovina znaša koncem leta 1925 Din 13.002.48, kateri se razdeli na redni sklad 2143.72, pogrebni sklad 5920.43 in podporni sklad 4938.33 Din. Mnogo društvenih članov je dolžno članarino za leta 1923, 1924 in 1925.

V svojem zaključnem izvajanju žigosa blagajnik Jakulin zamudnike. Med imeni tovarišev, ki so ob zadnjem imenovanju napredovali in bili pomaknjeni v višje skupine, je tudi mnogo takih, ki jih sploh ni v društvenem imeniku, še več pa takih, ki svojih članskih dolžnosti že davno ne izpolnjujejo. Že na lanskem občnem zboru se je staval od strani blagajnika predlog za črtanje takih članov iz članskega seznama. Predlog je bil odklonjen. Apelira na navzoče, da izpodbujajo take mlačneže k izpolnjevanju njihovih dolžnosti. Stavljajo za vzgled delavstvo v tovarnah in njegove organizacije. Dolg, ki ga dolgujejo taki mlačni društveni, znaša že več tisoč dinarjev. Od vseh teh vpisanih, pa neplačujočih članov plačuje društvo članarino O. Z. in Glavnemu Savezu ter letni prispevek Zvezi duševnih delavcev in je taka praksa trajno nevezdržna.

Stavi predlog, da se uredi in določi pristojbina k pogrebniemu skladu sledeče:

Člani v starosti do 30 let plačajo	15 Din
od 31 do 35 let	20 »
» 36 » 40 »	25 »
» 41 » 45 »	30 »

enkratne pristojnine k pogrebniemu skladu. Letni prispevek 25 Din naj ostane.

Predlog je bil soglasno sprejet.

Po daljši debati glede črtanja s članarino zaostalih članov, katere so se udeležili mnogi navzoči, je bil sprejet sklep tovariša Simčiča, da plačujejo zamudniki od 1. jan. 1926 dalje redno članarino in odplačujejo po možnosti svoje zaostanke in sicer po 5, 10, 15 ali več Din mesečno, v kolikor pač enemu ali drugemu razmere dopuščajo.

Na predlog preglednikov računov se izreče blagajniku in celemu odboru soglasno absolutorij.

Tovariš Gregorič predlaga, da se da tajniku in blagajniku nagrada v isti izmeri kot preteklo leto t. j. po 500 Din. Sprejeto soglasno.

Sprememba pravil.

Blagajnik Jakulin predlaga zvišanje ustanovne članarine, ki je doslej znašala 100 Din. Svoj predlog umakne z ozirom na pojasnilo tovariša Beguš, da se namerava v kratkem ustanoviti Zveza društev drž. pis. uradnikov za celo državo in naj bi se o tem predlogu takrat sklepalo.

Volitve.

Po 10 minutnem odmoru je bil s soglasnim sklepom izvoljen dosednji društveni predsednik in odbor, izvoljeni tovariši Šabca, kateri se vsled prezaposlenosti ne more udeleževati društvenih sej, ter tovarišev Pluta in Šproca, ki sta v službi izven sedeža društva iz istega razloga ter vsled oddaljenosti. Mesto Šabca je bil izvoljen tovariš Anton Jurca, mesto Šproca in Pluta pa tovariša Franc Slana, okr. tajnik in Del Cott Anton, pisarniški uradnik pri finančnem okr. ravnateljstvu.

Odbor se je konstituiral sledeče:

Predsednik Ignacij Rus, srezki tajnik pri srezkem poglavarju v Ljubljani; tajnik Rudolf Mislej, blagajnik Alojzij Jakulin, odborniki pa: Beguš Joško, Simčič Franc, Gregorič Franc, Gregorič Zvonimir, Slana Franc, Zima Ignac, Jurca Anton in Del-Cott Anton.

Namesniki: Juvanc, Sotelšek, Flegar in Mikek.

Preglednika računov: Kratochvil in Zalesjak, namesnik Blanč. Delegata pri O. Z. Rus in Mislej. Gospodar: Zima, namesnik Jurca.

Slučajnosti.

Dosednji delegat pri O. Z. poroča o delovanju iste od njenega nastanka do danes. O. Z. je bila v letih 1920 in 1921 na višku svoje moči. Videli smo to na njenih občnih zbora, kamor so zahajali trumoma vsi državni nameščenci brez razlike. Takrat smo dosegli marsikaj. Potem so prišli razni elementi, ki so rovarili in škodovali nam vsem. Zadostovala je le mala burja pri sejah O. Z., da je ista polagoma začela slabeti. Občni zbor v letu 1925 je pokazal zopet boljšo sliko. Zastopniki raznih organizacij so se izjavili, da zopet vstopijo in smemo upati, da si bo zopet priborila ugled in lepo močno organizacijo. Pristopilo je mnogo organizacij, ki so svoječasno izstopile. Važno je, da ima naše društvo v O. Z. svojega zastopnika, ki ima priliko na njenih sejah informirati jo o naših težnjah in jim dati tudi

gotov poudarek, ki bi bil pa lahko še večji, ako bi bili vsi pisarniški uradniki do zadnjega v društvu organizirani.

Uspehov prej ne bomo dosegli, dokler ne dokažemo, da smo jih zaslužili. Zaslužili pa jih tako dolgo ne bomo, dokler se ne bomo oprijeli vsi s polno resnobo starega gesla: »Vsi za enega, eden za vse!«

Ob zaključku prosi navzoče, da podprejo po svoji moči O. Z. in glasilo »Naš Glas«.

Predsednik Rus poroča o uspehu sestanka v Mariboru, na to zaključki zborovanje.

1. redna seja novega upravnega odbora se je vršila dne 12. feb. 1926. Na tej seji so bili v smislu § 45 društvenih pravil imenovani sledeči poverjeniki: Anton Zorko, pisarniški ravatelj za Maribor, Ivan Marko, pisarniški pristav za Celje, Franc Fischer, srezki tajnik za Ptuj, Franc Ulbing, srezki tajnik za Prevalje, Franc Jenko, srezki tajnik za Laško, Franc Jeran, srezki tajnik za Brežice, Roman Rok, pisarniški asistent, za Ljutomer, Adolf Svoboda, srezki tajnik za Mursko Soboto, Srezki tajnik v Konjicah, Ivan Skalamera, srezki tajnik za Kastav, Rudolf Seljak, srezki tajnik za Kamnik, Alojzij Marn, srezki tajnik za Kočevje, Stefan Plut, srezki tajnik za Kranj, Karol Irak, srezki tajnik za Krško, Valentin Flis, vladni kanclist za Litijo, Franc Škerjanc, vladni kanclist za Logatec, Anton Šproc, srezki tajnik za Novo mesto, Rudolf Smerdu, srezki tajnik za Radovljico, Srezki tajni v Črnomlju in Srezki tajnik v Gornjem gradu.

Vestnik.

Odmori. Kabineta gospoda ministra financ sporoča, da je izdalo ministrstvo pravde, centralna komisija za izvršitev urad. zakona, sledečo odločbo:

Za roke odmora, ki so predvideni v čl. 109 urad. zakona, se ima računati ona doba, ki

se računa za osnovno plačo, to je načelno doba, ki se računa tudi za pokojnino, v efektivnem trajanju. Kar se pa tiče momenta, ki je merodajen za odločitev, koliko odmora pripada državnemu uslužbencu v konkretnem slučaju, je komisija naziranj, da je za to merodajen dan odloka, ki ga izda starejšina po priobčenem pravilniku o vprašanju: Kdaj ima državni uslužbenec izrabiti odmor — naj bo to kolektivna odločba, izdana v začetku leta ali pa v vsakem posameznem primeru.

Ta odločba se priobčuje s pristavkom, da za odločitev ni merodajen 1. januar dotičnega koledarskega leta. Odmore je regulirati tako, da so do konca oktobra vsakega leta konsumirani.

1. brez plače. Kakor znano, so ostali 1. marca letos na cedilu skoro vsi državni nameščenci v Zagrebu. Pri blagajnicah so jim izjavili kratkoročno, da ni denarja! Cele stroke, med njimi nameščenci zdravstva, profesorji, učitelji itd. so ostali brez pare. Ogorčenje je bilo nepopisno, ko so zavrnili tudi upokojujence in vdove. To je bila senzacija za vso javnost! No, denar je bil na razpolago, krediti ne, tako so izjavili »nemerdajni merodajni« v Zagrebu. Krivda je bila pri »nadležnih«, ki niso o pravem času otvorili oziroma povečala nezadostne kredite za osebne izdatke. Pa pravijo, da so severnjaki birokrati, formalisti. Kje so večji od naših brača z juga!

Je vendar najboljši!

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Originalne potrebščine za OPALOGRAPH preservat, fixat in druge potrebščine.

Originalne barve in m trice za Gestetner Cyklostil.

Zastopnik

LUD. BARAGA, Ljubljana,

Selenburgova ulica 6.

Telefon 980.

Neprekosljivi so le

EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.
Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana

(palača L. ub. kreditne banke.)

TOVARNA ČEVLEJ PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damsko čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Priporočamo tvrdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh
pisarniških in šolskih potrebščin

Priporočila se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Najboljši
šivalni stroji in
kolesa edino le

Josipa Petelinca

znamka

Gritzner in Feniks

za rodbino, obrt

in industrijo

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

Josip Olup, Ljubljana,
Na vogalu
Stari trg št. 2

Trgovina z manufakturnim blagom in oblekami domačega izdelka ki se izvršujejo po najnižjih cenah tudi po naročilu — Blago se daje proti garanciji tudi na obroke. Priporočila tudi kjer se točijo najboljša domljenska in štajerska vina.

JOSIP PETELINC, Ljubljana
(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Priporočila potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, sedlarje, modno blago, pletenine, žepne robce, ščetke, sakance, toaletno blago.

Na veliko!

Telefon 913

Na malo!

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočila pomladansko in poletno blago. — Vedno v zalogi perje, puh in žima za blazine od najcenejše do najfinejše vrste.

Na obroke proti garanciji uradov.

Prva jugoslovanska tovarna dežnikov
Josip Vidmar
Ljubljana, Pred Škofijo 19

Najnižje cene! Solidna in točna postržba
Popravila, preobleke.

Modna trgovina,

Peter Šterk

Ljubljana, Stari trg št. 18.
se priporočila.

Najnižje solidne cene.

Priporočila se cenj. občinstvu
špecerijska trgovina

Leskovic & Meden

LJUBLJANA, Jurčičev trg št. 1.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Ustanovljena
1900

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Ustanovljena
1900

Delniška glavnica
Din 50.000.000.—
Skupne rezerve ca:
Din 10.000.000.—

Centrala: LJUBLJANA - DUNAJSKA CESTA

PODRUŽNICE:

Brežice
Celle
Črnomelj

Kranj
Maribor
Metković

Novi Sad
Ptuj Sarajevo
Split

Gorica
Trst
Agencija: Logatec

Brzjavni naslov:
Banka Ljubljana
Tel. št.: 261, 413,
502, 503 in 504.

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE.

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.